

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 10C/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2221201267
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Erika Szalaiová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2022:2221201267.2

Uznesenie

Okresný súd Dunajská Streda v sporovej veci žalobcu: W. F., I.. XX.X.XXXX, Z. Š. L. XXX/XX, XXX XX Š. I. T., proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, o obnovu konania, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu na obnovu konania o d m i e t a.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 23.3.2021, domáha o obnovu konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn.: XXC/XX/XXXX.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodňuje tým, že uznesením pod č. k.: XXC/XX/XXXX, ktorý vydal Okresný súd X. M. dňa X.X.XXXX, súd uložil žalobcovi a jeho manželke: W. F., XX.X.XXXX, Z. Š. L. XXX/XX, XXX XX Š. I. T., vystupujúcim v pôvodnom konaní ako žalovaní v 1. a v 2. rade zaplatiť pohľadávku vo výške XX.XXX,XX €, spolu s úrokmi z dlžnej istiny vo výške 11,49 % ročne zo sumy XX.XXX,XX € od XX.XX.XXXX do zaplatenia, s úrokmi z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy XX.XXX,XX € od XX.XX.XXXX do zaplatenia a súdny poplatok vo výške XX €. na účet právneho predchodcu žalovaného v pravidelných mesačných splátkach. Žalobca uviedol, že proti uzneseniu č. k.:XXC/XX/XXXX-XX nepodal v zákonom stanovenej lehote odvolanie, nakoľko mu v tej dobe neboli známe dôvody, ktorými by bol argumentoval v odvolaní proti uvedenému uzneseniu. V čase vyhlásenia uznesenia totiž nevedel, že má ako spotrebiteľ právo brániť sa okrem iného aj proti nekalým praktikám a podľa § 4 ods. 2 písm. za) Zákona č. 71/1992 Zb. zákon o súdnych poplatkoch je ako spotrebiteľ oslobodený od súdnych poplatkov. Zároveň tiež nemal vedomosť o tom, že súd má úradnú povinnosť skúmať spotrebiteľské zmluvy, má úradnú povinnosť skúmať aj nedostatok formálnej alebo materiálnej vykonateľnosti rozhodnutia, a zisťovať ich rozpor so zákonom, ako aj existenciu, či tu právo je alebo nie je. Žalobca má za to, že návrh na obnovu konania je prípustný v zmysle § 404 písm. c) C.s.p. a v zmysle ustanovenia § 397 písm. e) C.s.p. z dôvodu, že právoplatné uznesenie vo veci samej pod sp. zn. XXC/XX/XXXX, ktorý vydal Okresný súd X. M. dňa X.X.XXXX je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie. Súdny zmier pod č. k.: XXC/XX/XXXX vydaný Okresným súdom X. M. dňa X.X.XXXX bol právnym predchodcom žalovaného spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO a.s., navrhnutý žalobcovi Išťou, pod nátlakom a na základe spotrebiteľskej zmluvy, do ktorej boli včlenené neprijateľné zmluvné podmienky. Právny predchodca žalovaného uviedol žalobcu aj súd do omylu a použil nekalé obchodné praktiky a dopustil sa poškodzovania práv spotrebiteľa. Toto konanie žalovaného je možné považovať za nekalú obchodnú praktiku s úmyslom poškodiť spotrebiteľa, čo je priamo v rozpore so smernicou Rady 93/13/EHS a s rozhodnutiami Súdneho dvora Európskej únie (C-415/11). Právny predchodca žalovaného uzavrel dňa X.X.XXXX so žalobcom (spotrebiteľom) zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX v celkovej výške: XX.XXX €. (ďalej len „zmluva“), pričom pri uzavieraní použil nekalé obchodné praktiky a do zmluvy včlenil neprijateľné

zmluvné podmienky, a to skryté prenesenie dôkazného bremena vo veci oboznámenia sa spotrebiteľa s obchodnými podmienkami, dohodu o zrážkach zo mzdy a zmluvu o kreditnej karte/revolving. Žalobca ďalej uviedol, že jednou z povinností veriteľov poskytujúcich spotrebiteľské úvery je povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť dlžníka splácať úver. Je zrejmé, že žalovaný na zisťovanie bonity žalobcu nepoužil dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch ani nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb, nemohol teda ani dostatočným spôsobom určiť limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, tak ako je to vyžadované podľa § 7 ods. 21, a taktiež nemohol ani dostatočným spôsobom určiť limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, tak ako je to vyžadované podľa § 7 ods. 19. Žalovaný pri uzatváraní úverovej zmluvy príjmové pomery žalobcu a jeho schopnosť splácať úver vôbec neskúmal. Za dôkaz podporujúci toto tvrdenie je potrebné považovať samotnú zmluvu o úvere, v ktorej okrem osobných údajov absentuje akýkoľvek údaj zameraný na zisťovanie príjmu a výdavkov žalobcu. Z týchto dôvodov mal podľa názoru žalobcu súd aplikovať ust. § 41 OZ v jeho eurokonformnom výklade s ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a v súlade s cieľom a zmyslom čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 38 Charty základných práv Európskej únie, ktoré vyjadrujú enormný záujem EÚ na ochranu práv a záujmov Európskych spotrebiteľov. Absolútna neplatnosť právneho úkonu vzniká priamo zo zákona a pôsobí s ohľadom na to, že je stanovená vo verejnom záujme priamo zo zákona, a to od počiatku aj bez ohľadu na to, či sa niekto tejto neplatnosti dovoľal. Právne účinky absolútne neplatného právneho úkonu nevzniknú. Nakoľko absolútna neplatnosť právneho úkonu vzniká priamo zo zákona a nie na základe správania sa účastníkov konania, nemôže byť tento dôsledok odvrátený, t. j. absolútna neplatnosť, ani s poukazom na princíp dobrých mravov. Súd podľa názoru žalobcu musí z úradnej povinnosti vždy skúmať či vykonaný právny úkon s ktorým sú spojené právne následky je alebo nie je absolútne neplatný a to aj bez návrhu, či vnesenej námietky účastníka o neplatnosti úkonu a k zistenej neplatnosti vždy prihliadnuť pri vydaní rozhodnutia. V prípade obnovy konania by nečestná podmienka, na ktorú nebol braný zreteľ v skrátrenom konaní, mohla predstavovať argument, že je možné dosiahnuť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Žalobca má za to, že prvostupňový súd sa vôbec nezaoberal skutočnosťou, či zmluva medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného je spotrebiteľská, či je v súlade so zákonom, či obsahuje alebo neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a či nároky žalovaného sú oprávnené. Súd prvého stupňa schválil súdny zmier v rozpore so zákonom. Je teda možné vykonať listinný dôkaz a súčasne sa dá predpokladať, že vykonanie tohto dôkazu môže pre žalobcu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Žalobca vo svojej žalobe dal do pozornosti rozhodnutia súdov vo veciach spotrebiteľských úverov, a to konkrétne rozsudok Krajského súdu Prešov č. k.: 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016, rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 11C 356/2014-113 zo dňa 13.11.2017 potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov č.k. 16Co/13/2018 zo dňa 29.10.2018, rozsudok Okresného súdu Vranov nad Toľou č.k. 3C/56/2016-40 zo dňa 24.7.2017 potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov č.k. 24Co/16/2017 zo dňa 24.5.2018, rozsudok Krajský súd Prešov č.k. 9Co/104/2017, Rozsudok Okresného súdu Svidník č. k. 7C/211/2014-109 zo dňa 27.10.2016 potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov č.k. 3Co/65/2017 zo dňa 13.3.2018, uznesenie Okresného súdu Trebišov č.k. 13C/115/2013 zo dňa 8.8.2013, Nález Ústavného súdu SR I. ÚS 643/2017-57, uznesenie Krajského súdu v Prešove 3Co/60/2016, rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 14.3.2013 vo veci c-415/11, rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 4.6.2009 vo veci c-243/08, rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 21.2.2013 vo veci c-472/11, uznesenia Súdneho dvora (ôsma komora) zo 16.11.2010 vo veci c-76/10, rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 20.9.2018 vo veci c-448/17 rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 14.6.2012 vo veci c-618/10, rozsudok súdneho dvora z 27.6.2000 vo veci c-240/98 až c-244/98, zb.s. i-4941, rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 26.10.2006 vo veci c-168/05, zb. s. i-10421, rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 21.11.2002 vo veci c-473/00, zb. s. i-10875, rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 14.3.2013 vo veci c-415/11, eu:c:2013:164, bod 46, rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 30.4.2014 vo veci c-280/13, eu:c:2014:279, bod 34, rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 17.7.2014 vo veci c-169/14, eu:c:2014:2099, bod 24, rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 21.4.2016 vo veci C-377/14 a rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 18.2.2016 v veci C-49/14.

3. Podľa § 397 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „C.s.p.“), proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu prívodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

4. Podľa § 398 C.s.p., žaloba na obnovu konania je prípustná aj proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať aj na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí primerane aj o platobnom rozkaze, ktorý nadobudol právoplatnosť.

5. Podľa § 403 ods. 1 C.s.p., žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

6. Podľa § 403 ods. 2 C.s.p., žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

7. Podľa § 404 C.s.p., za splnenia podmienok podľa § 403 ods. 1 po troch rokoch od právoplatnosti rozhodnutia možno podať žalobu na obnovu konania, ak

- a) bol trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v civilnom súdnom konaní priznalo právo, neskôr podľa trestnoprávnych predpisov zrušený,
- b) nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť, alebo
- c) ide o dôvody obnovy konania uvedené v § 397 písm. c) až e).

8. Podľa § 405 C.s.p., odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania nie je prípustné.

9. Podľa § 413 ods. 1 písm. a) C.s.p., súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak:

- a) bola podaná oneskorene,
- b) bola podaná neoprávnenou osobou,
- c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná,
- d) ide o dôvod uvedený v § 129 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20210801>> alebo
- e) je zjavne nedôvodná.

10. Podľa § 413 ods. 2 C.s.p., ak sa postupuje podľa odseku 1, žalobu na obnovu konania netreba doručovať ostatným subjektom na vyjadrenie.

11. Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, preto na jej uplatnenie musia byť dané osobitné právne dôvody. Tieto dôvody sú v ustanovení § 397 C.s.p. taxatívne vymenované, teda ide o uzavretý výpočet dôvodov. Konanie o obnove konania prebieha v dvoch fázach. V prvej z nich súd skúma, či je obnova konania prípustná a žalobu v tejto fáze buď odmietne, povolí ju alebo zamietne. Druhá fáza predstavuje nové prerokovanie a rozhodnutie vo veci. Súd uvádza, že v prvej fáze sa môžu riešiť iba právne otázky týkajúce sa prípustnosti návrhu na obnovu konania. Žaloba na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý smeruje proti právoplatným rozhodnutiam súdu. Obnova konania v systéme mimoriadnych opravných prostriedkov v Civilnom sporovom konaní v porovnaní s doterajšou právnou úpravou zostala zachovaná. Žalobou na obnovu konania možno napadnúť právoplatný rozsudok, právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmier, ako aj právoplatný platobný rozkaz, pokiaľ sú splnené podmienky prípustnosti tohto mimoriadneho opravného prostriedku. Žaloba na obnovu konania je v zásade prípustná voči všetkým právoplatným rozsudkom s výnimkou rozsudkov o vyslovení, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je (§ 74 C.m.p.), a

rozsudkov, ktorých zmenu alebo zrušenie možno dosiahnuť inak (§ 399 C.s.p.). Obnova konania má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia a vzhľadom na prelomenie zásady *res iudicata*, ktorá zabezpečuje právnu istotu strán sporu, je jej prípustnosť vo viacerých smeroch obmedzená. Prísnosť a striktnosť úpravy obnovy konania nie je samoučelná. Zrejším záujmom a snahou zákonodarcu bolo prispievať k zachovaniu právnej istoty a pripustiť výnimku zo zásady nezmeniteľnosti už raz právoplatne rozhodnutej veci len výnimočne za predpokladu naplnenia zákonom presne stanovených podmienok.

12. V konaní o žalobe na obnovu konania súd skúma, či žalobu podala oprávnená osoba, či žaloba bola podaná v zákonom stanovenej lehote, či je daný niektorý z dôvodov obnovy konania, a či je obnova konania prípustná. Súd v prvom rade skúmal, či bola dodržaná lehota na podanie žaloby na obnovu konania v zmysle § 403 a § 404 C.s.p.. Objektívnou podmienkou prípustnosti žaloby na obnovu konania je zachovanie zákonných lehôt, ktoré C.s.p. na podanie žaloby na obnovu konania predpisuje. Ide o kombináciu subjektívnej lehoty, t. j. takej, ktorej začiatok je stanovený subjektívnym okamihom dozvedenia sa o dôvode obnovy konania, resp. subjektívnym momentom, od ktorého sa mohol dôvod obnovy konania uplatniť a objektívnej lehoty, ktorej začiatok je stanovený právoplatnosťou napádaného rozhodnutia. Pokiaľ ide o dôvod obnovy konania v súvislosti s ktorým žalobca poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov Slovenskej republiky, ktoré sa týkajú sporov zo spotrebiteľských zmlúv, tak uvedené rozhodnutia nemôžu byť dôvodom obnovy podľa citovaného zákonného ustanovenia § 397 C.s.p., nakoľko sa netýkajú konkrétnej veci a nemajú priamu súvislosť s rozhodnutím, resp. právnym vzťahom strán v tomto spore, a teda ako zákonné predpoklady pre povolenie obnovy konania nemôžu obstáť a z toho dôvodu súd nemohol povoliť obnovu konania na základe uvedených rozhodnutí všeobecných súdov SR. Pokiaľ ide o dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. e) C.s.p., rozhodnutia Súdneho dvora ES sú spôsobilými dôvodmi pre povolenie obnovy konania, avšak súd musí mať nad všetky pochybnosti preukázané dodržanie subjektívnej 3-mesačnej lehoty na podanie žaloby na povolenie obnovy. Uvedená subjektívna lehota na povolenie obnovy začína plynúť odvtedy, ako sa ten, kto obnovu navrhuje, dozvedel o dôvode obnovy alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť. V danom prípade súd musel skúmať podmienku včasnosti podanej žaloby pred uplynutím troch mesiacov od toho času, kedy žalobca mohol dôvod obnovy uplatniť. Z vyjadrenia žalobcu nie je zrejmé, kedy sa o dôvodoch, pre ktoré sa rozhodol podať žalobu na obnovu konania dozvedel. Žalobca neuviedol subjektívny okamih dozvedenia sa o dôvode obnovy konania, t. j. súd nemá o takomto okamihu vedomosť, pričom v tejto súvislosti by bol takýto okamih pre posúdenie včasnosti irelevantný, a to z dôvodov uvedených nižšie. Žalobca teda nijakým spôsobom nepreukázal zachovanie trojmesačnej subjektívnej lehoty odkedy sa dozvedel o dôvode obnovy, pričom ním tvrdený dôvod je, že proti uzneseniu č. k.: XXC/XX/XXXX-XX zo dňa X.X.XXXX nepodal v zákonom stanovenej lehote odvolanie, nakoľko mu v tej dobe neboli známe dôvody, ktorými by bol argumentoval v odvolaní a v čase vyhlásenia uznesenia nevedel, že ako spotrebiteľ má právo brániť sa. Súd má za to, že je nesporné, že rozhodnutia Súdneho dvora ES (C-415/11, C-243/08, C-472/11 a C-76/10), o ktoré žalobca oprel svoju žalobu na obnovu konania, boli publikované v Zbierke rozhodnutí ESD ešte predtým, ako bol v konaní č. k.: XXC/XX/XXXX schválený súdny zmier, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom XX.X.XXXX, a teda žalobca mohol uplatniť uvedené rozhodnutia Súdneho dvora ES v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o schválení súdneho zmiernu, čiže ešte v roku 2015, a preto žalobu na obnovu konania podanú v roku 2021 nemožno považovať za včasnú, ak ako dôvod obnovy konania žalobca uvádza citované rozhodnutia Súdneho dvora ES, ktoré boli uverejnené v roku 2009, 2010 a v roku 2013. Z uvedeného dôvodu mal súd za to, že v danom prípade nie je naplnený ani ďalší dôvod na povolenie obnovy konania v zmysle § 397 písm. e) C.s.p., keďže rozhodnutia Súdneho dvora ES ako dôvod povolenia obnovy konania použil žalobca po uplynutí subjektívnej 3-mesačnej lehoty na podanie žaloby, nakoľko tieto dôvody mohol v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o schválení zmiernu, teda od XX.X.XXXX riadne a včas uplatniť. Žaloba na obnovu konania podaná na tunajšom súde dňa 23.3.2021 teda bola zjavne podaná po uplynutí subjektívnej lehoty stanovenej § 403 ods. 1 C.s.p., a keďže odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania nie je prípustné, súd žalobu žalobcu na obnovu konania vyhodnotil ako oneskorene podanú.

13. Súd pre úplnosť dodáva, že je potrebné vysvetliť, aký charakter má ustanovenie § 403 ods. 1 C.s.p. z pohľadu výkladu, a teda aj predpokladov, za ktorých možno považovať žalobu na obnovu konania za podanú včas. Ak teda ustanovenie § 403 ods. 1 C.s.p. stanovuje, že „žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.“, ide o ustanovenie, o právnu normu, svojím

charakterom kogentnú, so svojou hypotézou, ktorá stanovuje ako predpoklad „včasnosti“ podaného návrhu na povolenie obnovy konania, resp. stanovujúcu začiatok plynutia 3-mesačnej lehoty, v ktorej je potrebné návrh podať. Subjektívna (trojmesačná) lehota sa počíta odo dňa vedomosti domáhajúceho sa subjektu (toho, kto navrhuje obnovu) o existencii dôvodu pre obnovu konania, alebo jeho možnosti uplatniť (už existujúci) dôvod obnovy konania. Rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie je možné považovať za dôvod pre povolenie obnovy konania podľa § 397 písm. e) C.s.p. vtedy, ak právoplatné rozhodnutie (v tomto prípade uznesenie o schválení zmiery) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie. Je však potrebné povedať, že vyššie uvedená právna norma určujúca „včasnosť“ podaného návrhu teda predpokladá dodržanie subjektívnej lehoty spočívajúcej jednak v subjektívnej vedomosti, alebo v subjektívnej možnosti dôvod obnovy uplatniť. Žiaden iný subjekt - strana sporu, nie je oprávnený z dôvodov prospešných pre neho samotného uplatniť na súde žalobou povolenie obnovy konania, iba sám žalobca. V tomto súd vidí subjektívny charakter možnosti uplatniť dôvod obnovy, a teda druhú z alternatív, v ktorej vidí uvedená norma limitujúci faktor pre včasnosť podania návrhu, resp. za ktorých vyplývajúcich okolností stanovuje začiatok plynutia lehoty. Ak teda týmto opravným prostriedkom napádané rozhodnutie (uznesenie o schválení zmiery) nadobudlo právoplatnosť dňa 10.3.2015, žalobca mal subjektívnu možnosť predmetné rozhodnutie napadnúť v lehote 3 mesiacov počítaných od právoplatnosti rozhodnutia (teda možnosť súdu uviesť existenciu dôvodu). Nemožno sa stotožniť s tým, že v tomto prípade sa uplatňuje prvá alternatíva začiatku plynutia lehoty, a to okamihom vedomosti subjektu o dôvode obnovy, pretože zo samotnej podstaty tohto mimoriadneho opravného prostriedku vyplýva, že je uplatniteľný iba za predpokladu, že napádané rozhodnutie je právoplatné. Nejde tu však o situáciu, v ktorej by v lehote 3 rokov na podanie návrhu na zrušenie uznesenia o schválení zmiery neexistoval „dôvod“ obnovy (rozhodnutie Súdneho dvora), ktorý mohol byť uplatniteľný, ako dôvod pre jeho zrušenie pre neplatnosť podľa hmotného práva. Práve naopak, tento dôvod obnovy v čase možnosti podať takýto návrh na zrušenie uznesenia o schválení zmiery existoval a bol známy každému. K uvedenému teda súd neuzavrel, že rozhodnutie súdneho dvora, ktoré nebolo „uplatnené“ v pôvodnom konaní, je a priori neuplatniteľným v konaní o žalobe na obnovu konania, resp. v obnovenom konaní, avšak poukazuje na časovú limitáciu v ustanovení § 403 ods. 1 C.s.p., a teda uzatvára, že uvedený dôvod obnovy bolo možné použiť v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti napádaného rozhodnutia, t. j. uznesenia o schválení zmiery. Súd poznamenáva, že zákon umožňuje použiť dôvod na obnovu spočívajúci v rozsudku Súdneho dvora ES alebo iného orgánu aj po tejto objektívnej (trojročnej) lehote, avšak pri dodržaní subjektívnej trojmesačnej lehoty počítanej od okamihu, keď sa žalobca obnovy dozvedel (mohol dozvedieť) o tomto rozsudku, čo je spravidla po jeho doručení a oboznámení sa s dôvodmi, nielen s výrokmi. Odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania nie je prípustné (§ 405 C.s.p.). Napokon, ak právny poriadok Slovenskej republiky, a tiež právny poriadok Európskej únie vyznáva a uplatňuje zásadu právnej istoty v súdom nastolených právnych vzťahoch, nemôže výklad inštitútu obnovy konania smerovať k nekonečne uplatniteľnému dôvodu pre obnovu konania tak, ako to vyplýva z výkladu žalobcu, pretože si ani nemožno dosť dobre predstaviť „zhodnovenie“ tvrdenia domáhajúceho sa účastníka o jeho vedomosti o tomto spornom dôvode, ad absurdum, aj po 40 rokoch od právoplatného rozhodnutia, ktoré má byť napádané.

14. Súd v tejto súvislosti si dovoľuje tiež poukázať na uznesenie Ústavného súdu SR č. k.: III. ÚS 345/2017-47 zo dňa 16.5.2017 v ktorom Ústavný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že „zásadný vplyv na posudzovanie návrhu na obnovu konania uplatneného podľa § 228 ods. 1 písm. e) Občianskeho súdneho poriadku (v súčasnosti 397 písm. e) C.s.p.) má aj rozsudok Súdneho dvora C-234/04 zo 16. marca 2006 vo veci Rosmarie Capférer proti Schlang & Schick GmbH, v ktorom Súdny dvor uviedol, že úniové právo neprikazuje vnútroštátnemu súdu, aby preskúmaval a rušil právoplatné rozhodnutie vnútroštátného súdu, ak sa aj ukáže, že je v rozpore s právom Európskeho spoločenstva. Súdny dvor tiež uviedol, že na to, aby sa zabezpečila stabilita práva a právnych vzťahov, ako aj riadny výkon spravodlivosti, je dôležité, aby sa nemohli napadnúť súdne rozhodnutia, ktoré sa stali konečnými. Týmto rozhodnutím Súdny dvor zdôraznil dôležitosť zásady res iudicata (jedinou výnimkou, keď Súdny dvor zakotvil povinnosť prelomiť túto zásadu, je situácia, keď vnútroštátny súd rozhodne vec, ktorá nepatrí do jeho kompetencie, ale do kompetencie orgánu Európskej únie). Obnova konania nemá byť nariadená pre rozpor pôvodného rozhodnutia s akýmkoľvek rozhodnutím Súdneho dvora. Rozhodnutie Súdneho dvora zakladá dôvod prípustnosti obnovy konania len vtedy, keď sa týka rovnakej veci ako obnovou napadnuté rozhodnutie alebo ak odlišne, hoci vo veci inej, rieši otázku, majúcu na spôsob právneho posúdenia veci v pôvodnom konaní dosah. Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadnej nesprávnosti procesnej povahy. Aj keby sa súd pri vydaní platobného rozkazu prijateľnosťou dohodnutej zmluvnej podmienky vôbec nezaoberal, alebo keby sa s ňou zaoberal,

ale s nesprávnym záverom, nemôže ísť o rozpor s európskou judikatúrou. Takýto nedostatok nemožno odstraňovať prostredníctvom obnovy konania, pretože návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posúdení veci alebo nesprávnosti procesnej povahy. Toto rozhodnutie vydal Súdny dvor dávno potom, čo 5. apríla 1993 nadobudla účinnosť Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.“

15. Súd pri vykonanom dokazovaní zistil ďalší dôvod, pre ktorý bolo potrebné žalobu žalobcu na obnovu konania odmietnuť. Žalobca v prerokúvanej veci v žalobe na obnovu v podstate tvrdí, že uzavretie súdneho zmiernu, ktorý bol schválený uznesením tunajšieho súdu pod č. k.: XXC/XX/XXXX-XX zo dňa X.X.XXXX bolo od neho vynútené ľstou, pod nátlakom a na základe spotrebiteľskej zmluvy, do ktorej boli včlenené neprijateľné zmluvné podmienky. Žalobca však v žalobe na obnovu vôbec neuvádza, prečo túto námietku nemohol uplatniť v pôvodnom konaní alebo návrhom na zrušenie uznesenia o schválení zmiernu pre neplatnosť, ktorý mal žalobca právo podať v lehote 3 rokov od právoplatnosti rozhodnutia. Ak by teda aj bola pravda, že bol žalobca donútený k uzavretiu súdneho zmiernu nátlakom alebo ľstou, nie je zrejmé, akým spôsobom mu bolo bránené v namietaní neplatnosti uzavretého súdneho zmiernu z tohto dôvodu. Okrem toho však veľmi nedôveryhodne pôsobí aj žalobcom neopísaný spôsob „nátlaku“ a „ľsti“. Nie je zrejmé, ako sa žalovaný voči žalobcovi dopustil spomínaného nátlaku, ktorým dosiahol, že žalobca s ním uzavrel pred súdom zmier, ktorého obsah strany sporu vzájomne dohodli a predložili na pojednávaní dňa X.X.XXXX. Ak by aj boli tieto tvrdenia žalobcu pravdivé a ak by boli pravdivé aj v roku 2015 počas plynutia lehoty na podanie návrhu na zrušenie uznesenia o schválení zmiernu, súdu nie sú známe dôvody, pre ktoré žalobca uvedené námietky neuplatnil, resp. nemohol uplatniť skôr.

16. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že žalobcom tvrdené skutočnosti (námietku, že pri uzavretí súdneho zmiernu bol naňho vyvíjaný nátlak) mohol žalobca uplatniť už skôr. Ak tak neurobil, zaviniť si to sám a nemôže tvrdiť, že ich nemohol uplatniť bez svojej viny. „Nevina“ na neuplatnení skutočností, dôkazov alebo rozhodnutí v pôvodnom konaní je však jednou z nevyhnutných podmienok prípustnosti žaloby na obnovu z týchto dôvodov v zmysle § 397 písm. a) C.s.p.

17. Ustanovenie § 413 ods. 1 písm. e) C.s.p. na rozdiel od predchádzajúcej úpravy umožňuje odmietnuť žalobu na obnovu uznesením aj vtedy, ak je zjavne nedôvodná. Zjavne nedôvodná je podľa názoru súdu taká žaloba, ktorá by celkom zjavne nemala nádej na úspech ani za predpokladu, že by v nej tvrdené skutočnosti boli pravdivé. V prerokúvanej veci je zrejmé, že aj keby bolo pravdivé tvrdenie žalobcu o tom, že uzavretie súdneho zmiernu bolo od neho vynútené nátlakom, resp. že základom uzavretého zmiernu bola spotrebiteľská zmluva, ktorá obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky, nemohla by mať žaloba na obnovu konania úspech z dôvodu, že tieto skutočnosti mohol žalobca uplatniť podaním návrhu na zrušenie uznesenia o schválení súdneho zmiernu tak, ako bol o tom poučený v príslušnom rozhodnutí, t. j. do troch rokov od právoplatnosti uznesenia o schválení zmiernu.

18. Súd má za to, že na základe vyššie uvedeného treba žalobu v prerokúvanej veci považovať okrem oneskorene podanej aj za zjavne nedôvodnú, z dôvodu ktorého ju podľa citovaného ustanovenia § 413 ods. 1 písm. c) a e) C. s. p. bez vyjadrenia ostatných subjektov (§ 413 ods. 2 C. s. p.) uznesením odmietol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

19. Žalovaný nemá o podanej žalobe na obnovu konania vedomosť, a to vzhľadom k tomu, že v zmysle § 413 ods. 2 C.s.p sa mu žaloba nedoručuje. Súd preto postupoval obdobne ako pri odmietnutí podania a o trovách konania nerozhodoval, a to i s prihliadnutím k tomu, že stranám sporu v konaní žiadne trovy ani nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môže podať ten, v koho neprospech bolo vydané, odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia. Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ust. § 365 ods. 1 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.